

HECE TASLARI

aylık Őir dergisi

83.on5ocak2022

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarıslan

kapak resmi

Hakan Hadi Kadiođlu

muhabbet yeri

haydarbey mh. 32077. sokak
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat / kahramanmaraş

0535 391 92 50

hecetaslaridergisi@gmail.com

83. sayı 15 Ocak 2022

issn 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

● Tacettin Şimşek / Sevmek Sevmek

Üstüne

● Mehmet Durmaz / Yunus'ca

● Mehmet Baş / Benden

● Ali Daşgın / Daş Arası

● Təranə Arıfızı / Dağlar A Dağlar

● Mücahit Şahin / Mübeccel Şairler / Kal

● Seyfettin Karamızrak / Yaşlandı

● Səxavət İzzəti / Dəyməsin

● Hacı Ali Uyduran / Üzeri Küllenen

Bir Şiir Türü: Rubâî

● Cahit Can / Ocağı Sönesice Kocalık

● Fikret Görgün / Senin Yanında Anne

● Üner Dilek / Böyle Anlatır

● M. Emin Türkyılmaz / Başım

Secdeye Nazır

● Cəmilə Çiçək / Kimsə Ayırmasın

Bizi Dünyada / Biləsən

● M. Nihat Malkoç / Beni

● Rukiye Aydın / Şiir

● Köksal Cengiz / Gözümün Nûru

● Salih Özel / Senin Yanında Anne

● Fatih Kandemir / Günah mı Oldu?

● Tayyib Atmaca / Can Kafesten

Bakmıyor

● Tacettin Şimşek

Sevmek SevilmeK Üstüne

Vefatının 18. Yıl Dönümünde Gültekin Sâmanoğlu'nun Şiirini Tahmis

Gökte misin yerde mi, söyle şimdi neredesin?
Geceme gündüz oldun kim demiş ki gecesin
Işık mıdır bakışın meltem midir nefesin
Çiçek misin, kuş musun; rengin, kokun ve sesin
Varla yok arasında, hayaldesin düştesin.

Merhabaların bulut, elvedaların sızı,
Senin adını söyler alnıma düşen yazı
Gülümsemen her saat bana Çoban Yıldızı
Ellerin yeşil ışık, sonrası hep kırmızı;
Sabahlarımda şiir, akşamları bestesin.

Bengisular dökersin bağrımdaki ateşe
Aya nazire kılar yol olursun güneşe
Sesin anneye benzer bakışların kardeşe
Gel desem geliversen pür heyecan, pür neşe;
Ah bir söyleyebilsem: "Eller ne derse desin!.."

Kayıp vadilerdeyim gücüm yok itirafa
Sen bir tarafa düştün hayalin bir tarafa
Gel desem de gelmesen yolum düşer Araf'a
Bu çağrı hangi nazı getirmezdi insafa?
Naz değil o, anladım, çaresiz boş hevesin.

Sevmek inanmak gibi sevilmeK bir vehim mi?
Bilinmez bir diyar mı varılmaz bir iklim mi?
Yürekte bir ürperme ruhta bir titreşim mi?
Sevmişsin ya ne çare, böylesi sevildin mi?
"SevilmeK kâfi" diye verdiğin karar kesin.

Ben kendini her akşam semtinde bulan adam
Sen ruhuma mutluluk tablosu çizen ressam
Bu sevda burda bitmez sonsuza kadar devam
Sevmenin, sevilmenin doruğundasın, tamam;
Sevdiğine kul köle, candan sevene nesin?

Yıldızlara uzandın elindeki buyrukla
Talihli bir çiçekle hülyalı bir çocukla
Ha bitti ha bitecek sihirli bir solukla
Hayatı kucaklayan doyumsuz yorgunlukla,
Yorgun gönül gözüme inen en son perdesin.

Rüya ülkelerinde gönül ezeli seyyah
Yeni heyecanlarla yola çıkar her sabah
Ferman buyurur aşka mülkümdeki padişah
Bunca yıl sonrası bu, kırk bir kere maşallah!
Bırak artık bu rüzgâr nasıl eserse essin...

(öl. 11 Nisan 2003)

● Mehmet Durmaz

Yunus'ça

Yetinme sahte baharla
Kalma sakın ham fikirli
Tohumu bozuyor tarla
Emek sahte ekmek kirli

Fazla sudan çürür ağaç
Bela, hırstan gelir başa
Karnı tok amma gözü aç
Boğazı tuzaktır kuşa

Bilgi ile besle aklı
Bilinç yol göstere sin sana
Ayan ola gizli saklı
Saki cür'a versin sana

Aşk her dem gelgitli deniz
Odur yeşeren ne varsa
Gelir gider bırakır iz
Kalbimiz, kıyıda arsa

Ne varlık ne yokluk kalır
Aşk sarınca ovaları
Kurt, kuzuya kurban olur
Biter bütün davaları

Al kendini dön yurduna
Ruhunu boğmadan kesret
Dönüp de bakma ardına
Ömür hicret üstü hicret

Yunus'ça gezdim kıyında
Hayat denen gölge ırmak
Şifa yok senin suyunda
Ecel yerim parmak parmak

● Mehmet Baş

Benden

Yamalı gönlüme sözüm geçmiyor
Kışın ortasında yaz ister benden
Şeker şerbet verdim gelip içmiyor
Kavak ağacından saz ister benden

Halimden anlamaz derdimden bilmez
Ağlayıp sızlasam gözyaşım silmez
Ekşitir yüzünü bir kere gülmez
Tatlının üstüne tuz ister benden

Gözleri görmüyor kulak duymuyor
Dün dediği bugünküne uymuyor
Doymuyor bir türlü gözü doymuyor
Güneşin altında buz ister benden

Nereye baktıysam ölümü gördüm
Yalancı dünyada bir bakar kördüm
Başıma çorabı elimle ördüm
Henüz açılmamış göz ister benden

Bir kibir bir gurur sormayın gitsin
Çok yorulduim artık bu masal bitsin
Şu bendeki benlik kaybolup yitsin
Daha söylenmedik söz ister benden

İnsanın halinden insanlar anlar
Hiç kimseye kalmaz hanlar hamamlar
Akmaz olur bir gün damarda kanlar
Kabuktan geçerek öz ister benden

● Ali Daşgın

Daş Arası

Yanağında oturan bən
Bağladı, məni bağladı.
İçin dənizə yox dedi
Çağladı, məni çağladı.

Yaxdı məni içimdə söz
Söz deyilmiş məyərki, köz
Bilməm, səndə də iki göz
Ağladı məni, ağladı.

Sandım səni əmir kimi
Sıxıldım səs-səmir kimi
Sevdən qızmar dəmir kimi
Dağladı məni, dağladı.

Öldüm qaşın qarasında
O yar bildi çarasın da
İki daşın arasında
Sağladı məni, dağladı.

● Təranə Arifqızı

Dağlar A Dağlar

Yaz günü, zirvəndən qarı yıxanda,
Bənövşə daş altdan pünhan çıxanda,
Nərgiz ağ köynəyə, sarı sıxanda,
Vuruldu mən sənə, dağlar, a dağlar!

Könlümə çələng tək hördüm ətrini,
Başında buluddan gördüm çətrini,
Tutdum gözyaşından, yazdım sətrini,
Duruldum mən sənə, dağlar, a dağlar!

O dağdan bu dağa yarıq açıldı,
Lalədən döşündə yorğan açıldı,
Sənə qısıldım, qalxan açıldı,
Qol oldun sən mənə, dağlar, a dağlar!

Dağ, çəmənə- neylər çoban, yastığı?
Dərdimə dərmandı çobanyastığı,
Yamacda ruhumun daban basdığı,
Yol oldun sən mənə, dağlar, a dağlar!

● Mücahit Şahin

Mübeccel Şairler

Aşka olmuş gönlümüz yâr hasretinden mübtelâ.
Tâ ezelden almışız dergâh-ı âlîden belâ.

Gel de bir gör âteşin bağrında yanmış bülbülü,
Kimse bilmez derdimizden dert alan sonsuz gülü.

Biz bu âlemlerde billur sözleriz defterlere,
Akmışız çoşkuyla tek tek kapkaranlık yerlere.

Kehkeşânlardan bulur ses, sâde bir feryâdımız,
Şânımız var, kimse duymaz, yâre cândır yâdımız.

Sevgimizden vurmuşuz ruhtan ölümsüz damgalar,
Kalbimizden hep yayılmış feyzi bitmez dalgalar.

Kal*

Erir mumlar yanar kumlar sen ahû yâr yanımda kal
Yanar kumlar biter humlar yana yana kanımda kal
Sen ahû yâr yana yana sana çağlar canımda kal
Yanımda kal kanımda kal canımda kal anımda kal

*Vezniaher

● Seyfettin Karamızrak

Yaşlandı

Sevgin hüznüme setti,
Yokluğun cana yetti.
Her damla isyan etti,
Gözler yine yaşlandı.

Kapılardan taşlandı,
Yandı ciğer haşlandı.
Baharında yaşlandı,
Gözler yine yaşlandı.

Yandı kül oldu beden,
Razıyım demem neden?
Damladıkça mest eden,
Gözler yine yaşlandı.

Ayrılık yoktu şendim,
Gittin sel oldu bendim.
Acıyor bana kendim,
Gözler yine yaşlandı.

Depreşti acım yine,
Hasretten yandı sine.
Gel ki üzüntüm dine,
Gözler yine yaşlandı.

Demirden asam elde,
Kâh tipide kâh selde.
Ararken çarşı belde,
Gözler yine yaşlandı.

Kar yağsa da saçlara,
Sevgin derman açlara,
Değer tahta taşlara.
Gözler yine yaşlandı.

Olmuşum yaşlı çınar,
Özlem sabrımı sınar.
Kirpikler oldu pınar,
Gözler yine yaşlandı.

Yıllarca yol gözledim,
Canda ciğer közledim.
İnan pek çok özledim,
Gözler yine yaşlandı.

● Səxavət İzzəti

Dəyməsin

Qızışıb döyəndə gözlə,
Düşünə soyuq dəyməsin.
Ağlını topla başına,
Huşuna soyuq dəyməsin.

Bitməmiş fürsət dalbadal,
Çıxmamış əlindən macal,
Özünə uyğun papaq al,
Başına soyuq dəyməsin.

Nəfsin laylasına yatma,
Xeyir var, şər var unutma,
Hər tikəyə ağız atma,
Dişinə soyuq dəyməsin.

Ayağınla düz yola get,
Yaxşı danış, yaxşı eşit.
Gözlərinə yiyəlik et,
Qaşına soyuq dəyməsin

Əndəlib, el qeydinə qal
Doğrulardan dərslərini al.
Hər işdə haqqı yada sal,
İşinə soyuq dəyməsin.

Üzeri Küllenen Bir Şiir Türü: Rubâî

Rubâî, dört dizeden oluşan ve aruz ile yazılan çok özel bir şiir türüdür.

Rubâî Arapçaya ve Türkçeye Fars edebiyatından geçmiştir. Türkler rubâîye benzeyen ama sadece Türklere özgü olan tuyuğu (veya tuyuk) önceden beri kullandıkları için, ona çok benzeyen rubâîyi çabuk benimsemişler, bu konuda üstadlar yetiştirmişler ve yüzlerce yıldan bu yana günümüze kadar bu tarzda şiir yazmaya devam etmişlerdir.

Rubâîye geçmeden önce tuyuğu biraz açmamız gerekir. Tuyuğ aruzla ama sadece *Fâ'ilâtün/fâ'ilâtün /fâ'ilün* kalıbı ile yazılmaktadır. Halk edebiyatındaki mâninin divan edebiyatındaki karşılığı olarak ifade edilebilir. Mânide olduğu gibi tuyuğlarda da genellikle cinaslı kafiye kullanılır. Uyak şekli de "aaba" şeklindedir. Şairle bu şiir şekli ile rubâîlerde olduğu gibi dünya görüşlerini, dinî tasavvufî düşüncelerini dile getirmişlerdir. Aşağıdaki tuyuğ, bu tarzın en büyük üstadı Kadı Burhaneddin'e aittir:

*Gözü cân esrütmeğe hammâr imiş
Kaşı gönül yıkmağa mi'mâr imiş
Diledim hâlim ki gözüne diyem
Turfa budur gözleri bîmâr imiş*
Kadı Burhaneddin

Rubâîye geçsek... Rubâî de aruzla yazılır ama tuyuğdaki gibi tek kalıpla değil, toplam yirmi dört kalıpla yazılır. Özel kalıpları vardır. Aruz vezninin herhangi bir kalıbıyla yazılan dörtlük rubâî sayılmaz. Başka kalıplarla yazılmasında bir sakınca görülmez ama bu şekilde kabul edildiğinde olsa gerek, Acemler, Araplar, Türkler bu kalıplara sadık kalarak rubâî yazmışlardır.

Rubâînin uyağı "aaba" şeklinde olmalıdır. Bunun dışında "aaaa" şeklinde uyaklı rubâîler de vardır. Bunlara "rubâî-i musarra" ya da "terâne" adı verilir. Terâne türü rubâîye bir örnek verelim:

*Gördüm seni elden ihtiyârum gitdi
Bakdum kadüine sabr u karârum gitdi
Hâk oldum ü her yana gubârum gitdi
El-kıssa kapunda i'tibârum gitdi*
Fuzûlî

Rubâîlerde pek çok konu işlenirse de daha çok aşk, ilâhî aşk, hikmet taşıyan düşünceler, nükte, şarap, felsefe, tasavvuf, ölüm, dünyanın anlamı gibi

konular işlenir, sorgulanır. Az sözle çok şey ifade etmek amaçlandığından rubâîde anlam yoğunluğu vardır. Rubâîlerde tek bir düşüncenin en kısa yoldan, en yoğun bir şekilde anlatılması gerekir. Bu bakımdan dizeler arasında tam bir anlam uyumu olması amaçlanır.

Rubâînin her dizesi ayrı bir ölçüde olabildiği gibi, dört dizesi de aynı ölçüde olabilir.

Rubâîde ilk iki dize fikrin hazırlayıcısıdır. Halk şiirindeki ayak dizeleri gibidir. Asıl söylenmek istenen düşünce 3. veya 4. dizede ortaya çıkar. Rubâînin en kuvvetli dizesi üçüncü dizedir.

Rubâîler genellikle mahlassız şiirlerdir. Şairin adı pek zikredilmez. Mahlaslı rubâî çok seyrek olur.

Rubâî kalıpları ahrep ve ahrem olmak üzere ikiye ayrılır. Türkler daha çok ahrep kalıplarıyla rubâî yazmışlardır. Ahrep kalıpları *Mef'ûlü* ile, ahrem kalıpları ise *Mef'ûlün* ile başlar. Kalıpların sonu *fa'* veya *faül* ile biter:

a) Ahrep kalıpları

1. *Mef'ûlü mefâilün mefâilün fâ'*
2. *Mef'ûlü mefâilü mefâilün fâ'*
3. *Mef'ûlü mefâilün mef'ûlü faül*
4. *Mef'ûlü mefâilün mef'ûlün fâ'*
5. *Mef'ûlü mefâilün mef'ûlü fâ'*
6. *Mef'ûlü mefâilü mefâilü faül*
7. *Mef'ûlü mefâilün mefâilü fâül*
8. *Mef'ûlü mefâilün mefâilü fa'*
9. *Mef'ûlü mefâilün mefâilün fâ'*
10. *Mef'ûlü mefâilü mefâilün fâ'*
11. *Mef'ûlü mefâilü mefâilün fa'*
12. *Mef'ûlü mefâilün mef'ûlün fâ'*

b) Ahrem kalıpları

1. *Mef'ûlün fâilün mefâilün fâ'*
2. *Mef'ûlün mef'ûlü mefâilün fâ'*
3. *Mef'ûlün fâilün mefâilün fa'*
4. *Mef'ûlün mef'ûlün mef'ûlün fâ'*
5. *Mef'ûlün mef'ûlün mef'ûlün fâ'*
6. *Mef'ûlün fâilün mefâilün fâ'*
7. *Mef'ûlün mef'ûlü mefâilü fâül*
8. *Mef'ûlün mef'ûlün mefâilün fa'*
9. *Mef'ûlün mef'ûlün mef'ûlü fâ'*
10. *Mef'ûlün mef'ûlü mefâilü fâ'*
11. *Mef'ûlün fâilün mefâilü faül*
12. *Mef'ûlün mef'ûlün mef'ûlü faül*

Rubâînin yeşerdiği İran topraklarının en güçlü rubâî şairi Ömer Hayyamdır. Ömer Hayyam bugün bile rubâînin babası sayılır. Rubâî dendiğinde Ömer Hayyam akla gelir. Bir şeyin tanımını için ne kadar çok tanım yazarsanız yazın, en iyi anlatım tarzı o şeyden örnekler vermekle olmaktadır. Bu amaçla ilerleyen bölümlerde rubâî örnekleri vererek rubâînin ne olduğunu, ne olmadığını daha açık anlatmak istiyoruz. Aşağıda Ömer Hayyam, Fuzûlî, Azmizâde Haletî, Yahya Kemal, Arif Nihat Asya gibi rubâî üstadlarından örnekler bulacaksınız:

*İçkiyi haramdır diye men eylediler
Öyleyse onu içmekten vaz geçerim
Bir düşündüm ki içki dinimize düşman
Düşmanın kanı helaldir billahi içerim*
Ömer Hayyam

*En doğrusu, dostu düşmana iyilik etmen
İyilik seven kötülük edemez zaten
Dostuna kötülük ettin mi düşmanın olur
Düşmanın dostun olur, iyilik edersen*
Ömer Hayyam

*Seni aramaktan dünyanın başı dertte
Zengine de görüldüğün yok, fakire de
Sen konuşursun da biz sağır mıyız yoksa
Hep kör müyüz, sen varsın da görünürde?*
Ömer Hayam

*İçin temiz olmadıktan sonra
Hacı hoca olmuşsun kaç para
Hırka tespih post seccade güzel
Ama Mevla kanar mı bunlara?*
Ömer Hayyam

*Sen sofusun hep dinden dem vurursun
Bana da sapık dinsiz der durursun
Peki, ben ne görünüyorsam oyum
Ya sen ne görünüyorsan o musun?*
Ömer Hayyam

*Niceleri geldi, neler istediler
Sonunda dünyayı bırakıp gittiler
Sen hiç gitmeyecek gibisin, değil mi?
O gidenler de hep senin gibiydiler*
Ömer Hayyam

*Kim demiş haram nedir bilmez Hayyam
Ben haramı helali karıştırmam
Seninle içilen şarap helaldir
Sensiz içtiğim su bile haram*
Ömer Hayyam

Hayyam'ın bu rubâisinde, çok seyrek olarak rastlanan bir şey göze çarpmaktadır. Burada mahlas kullanılmış, şairin ismini dizelere yazmıştır.

Rubâî türü, Hz. Mevlânâ ile edebiyatımıza girmiştir.

*Sübhânallah, Ey parlak inci, seninle daima
Her suretle muhalefetimiz var:*

*Ben senin taliinim, hiç uyumuyorum.
Sen benim bahtımsın, hiç uyanmıyorsun.*

Mevlânâ

*Yabancı bellemeyin, ben de bu eldenim.
Sizin diyarımızda kendi ocağımı aramaktayım.
Düşman gibi görünüyorsam da düşman değilim.
Hintçe söylüyorum amma aslım Türk'tür.*

Mevlânâ

Hekimin gönlünü kapan o sevgiliyi hekim nasıl tedavi edebilir?

Hiç ona ilâç tavsiye edilebilir mi?

Eğer o, güzelliğinden bir zerre gösterecek olursa

Vallahi o hekime de bir başka tabip lâzım gelecektir.

Mevlânâ

*Bir can ki onda senden bir hayal vardır,
O can nasıl zeval bulur?*

Aya noksan gelip incelik ve hilâl olursa da,

Bu incilmesi bir kemalin başlangıcı değil midir?

Mevlânâ

Mevlânânın Farsça yazdığı rubâîlerden sonra Türkler bu şiir tarzına da gereken önemi vermişler ve Kara Fazlî, Fuzulî (16. Yüzyıl), Azmizâde Haletî (17. Yüzyıl), Nâbi bu türün en usta ozanları olarak edebiyatımızda yerlerini almışlardır. Divan edebiyatında 17. yüzyıl rubâînin altın çağı olmuştur. Azmizâde Haletî'nin bin kadar rubâîsi olduğu bilinmektedir. Bu yönüyle Haletî, Osmanlı'nın en güçlü rubâî şairidir. Bu büyük şairlerden etkilenen diğer Osmanlı şairleri de önemli rubâîler yazmışlar, rubâîlerini divanlarının sonunda, "rubâiyyat" adı altında toplamışlardır:

Kimdir ki gamında nâle vü zâr etmez

Derdin sana nâle ile izhâr etmez

Feryadına hiç kimsenin yetmezsin

Feryâd ki feryâd sana kâr etmez

Fuzûlî

Luft ile şem'i ümîdimi rûz eyle
İkbâlimi tevfi̇k ile firûz eyle
Leylâ gibi lafzımı dil- efrûz eyle
Mecnûn gibi nazmımı çîğêr-sûz eyle

Fuzûlî

Esrârını dil zaman zaman söyler imiş
Hengâme-i gamda destan söyler imiş
Aşk ehli olup da mihnet-i hicrâne
Ben sabr iderin diyen yalan söyler imiş
Azmizâde Hâletî

Ahvâl-i cihânı her zaman söyleşelim
Amma gam-ı aşkımız nihân söyleşelim
Ey vâkıf-ı râz-ı aşk olan ârif-i cân
Ney gibi seninle bî-zebân söyleşelim
Azmizâde Hâletî

Ol şuh nazîr-i mâh imiş neyleyim
Halka hedef-i nigâh imiş neyleyim
Fethetmeyicek hazâin-i ihsanın
Âlemlere pâdişâh imiş neyleyim
Nâbî

Cumhuriyet döneminin en büyük rubai ustası ise Yahya Kemal Beyatlı'dır. Yahya Kemal, Rubâî'nin daha çok bir tefekkür şiiri olduğuna inanır. Büyük bir tefekkür konusunu, böyle bir tefekkür heyecanını, dört dizelik küçük bir söz kalıbı içinde ustalıkla anlatabilmenin rubâide başarılı olmak olduğunu söyler.

Bilmem kime yahut neye uyduk gittik
Gâhi meye gâhi neye uyduk gittik
Erbâb-i zekâ riyayi mezhep bildi
Bizler dili divâneye uyduk gittik
Yahya Kemal Beyatlı

Farkında değildik göğê ermiş serimiz
Şimdengerü gülzar-ı suhan'dir yerimiz.
Gitmiş haber-i neşvesi Hayyam'a kadar
Haz vermiş ahibba'ya rubailerimiz.
Yahya Kemal

Yokmuş o hayâl ettiğimiz âleme yol
Artık ne açıl ey gül-i ümmîd ne sol
Ey rûy-i zemin bu yeşimizden sonra
İster vîrân ol ister âbâdân ol
Yahya Kemal

Cumhuriyet döneminde de rubâi yazılmaya devam edilir. En güçlü temsilcilerinden biri de Arif Nihat Asya'dır:

Güller bilirim, daİnda güller: deste;
Kuşlar, yuvasında yavru kuşlar: beste!
Geçmiş denemez o devr için.. madem ki,
Gözler güllerdedir, kulaklar seste...
Arif Nihat ASYA

Yollarda yemiş yemiş bütünler, yarılar..
Yerlerde çiçek çiçek beyazlar, sarılar
Kuşlar gelerek Kıbrıs'a kursun sofrası...
Kıbrıs'ta petek yapmaya gelsin arılar!
Arif Nihat Asya

Birkaç yıl önce kaybettiğimiz Kahramanmaraşlı şair Kenan Seyithanoğlu da rubâi denince akla gelen isimler arasındadır:

DİLEĞİM
Yok kendim için yok diyebilmek dileğim
Mâziyi dürüp her şeyi silmek dileğim
Sorsaydı eğer rabbim, derdim ne olur
Her öksüzü mesut görebilmek dileğim
Kenan Seyithanoğlu

YALVARIŞIM
Çek perdeyi artık sona kalsın varışım
Küstüm sanarak küsme sakın ben barışım
Bir gün biter elbet bu yolun son virajı
Mehtaba değil nuru için yalvarışım
Kenan Sayithanoğlu

Günümüz şairlerinden, Alkış şairimiz, şair bir ailenin çok güçlü rubâi temsilcisi Nihat Yücel'den de iki rubâi ile yazımızı noktalıyoruz:

ÇAYDA ÇIRA
Erkek ile kız yan yana ellerde çıra
Mumlarla yanar şu gönlümüz sanki çıra
Kurban olayım 'nanay' diyen dillerine
Mumlar yanıyor oynanıyor çayda çıra
Nihat yücel

AKŞAMLA GELEN
Gurbette şu yalnızlığım akşamla gelir
Akşam bana gündüz biriken gamla gelir
Bilsen ne denizler veririm dostlarıma
Onlardan gelse gelse bir damla gelir
Nihat Yücel

● Cahit Can

Ocağı Sönesice Kocalık

Gülmeyin halime, böyle değildim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!
Fidan gibi idim, şimdi eğildim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Buruş buruş oldu, bozuldu tenim
Ruhum derbederdir, çöktü bedenim
Değiştiren yıllar, ben aynı benim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Kulaklar duymuyor, dişler döküldü
Ayaklar taşımaz, ferim çekildi
Ummazdım, kocalık çok erken geldi
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Her söylenen sözü duymaz kulaklar
Her azada başka başka illet var
Bilmem bu kocalık ne işe yarar?
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Gözler uyku tutmaz, geceler uzar
Can tenden çekilir, bak azar azar
Bu ben, ben değilim; kim etti nazar?
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Mide perişan, ne yesem dokunur
Her bir azam başka başka tavır takınır
Ben bedenden, beden benden yakınır
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

İki büklüm oldu civanmert adam
Bastonum yoldaşım, ilaçlar gıdam
Haldaşım duvarlar, dildaşım odam
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Baş belası imiş kocalık meğer
Halimden anlamaz, el âlem güler
Burnumun dibini görmüyor gözler
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Tir tir titreyen şu ellerim sakar
Nereye dokunsa orayı yıkar
Gözlerim bulutlu, burnumsa akar
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Tansiyonum düşmez, artar şekerim
Kaşığı tutamaz, titrer ellerim
Damaklar yıpranmış, tek çorba yerim
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Ayaklarda yel var, midede ülser
Başladı mı sancı iflahı keser
Boşalır alnımdan buz gibi bir ter
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Kutu kutu ilaç, yetmedi diyet
Her ayda bir doktor, yılda bir heyet
Öksürük tuttu mu boğuyor meret
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Dokunuyor diye her şey yiyemem
Farksız birbirinden gündüzüm gecem
Yarın var mı, yok mu; oldukça müphem
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Ben bu kocalığı nerden bulmuşum?
Betim benzim attı, tezden solmuşum
Aynaya bakmaya korkar olmuşum
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Boş olan dolmadı, dolu almadı
Ne yaptım ne ettim hayrı olmadı
Küçük bir çocuktan farkım kalmadı
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Zayettin aklımı hem de bedeni
Nereden geldin de buldun ki beni
Satmaya da kalksam kim alır seni?
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Mevsim güzdür; bitti baharım, yazım
Ne parada pulda ne malda gözüm
Çocuklara bile geçmiyor sözüm
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

İşimden gücümünden çektim el etek
Bu dünya ahvali neyime gerek
Akranlar yanımdan ayrılır tek tek
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Bu meret illetin kocalık adı
Adımlar küçüldü, yollar uzadı
Yaşamak anlamsız, kalmadı tadı
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

Bir daha dünyaya gelirsem şayet
Yaşamak istemem böyle bir afet
Genlik kıymetini bilirim elbet
Hay kocalık, senin ocağın sönsün!

● Fikret Grgn

Senin Yanında Anne

Artar neşem, huzurum,
Senin yanında anne.
Derdimi unutturum,
Senin yanında anne.

Sensin ufkumda nrum,
Sensin benim gururum.
Dünyaları bulurum,
Senin yanında anne.

Yüreğimde haz olur,
Yalnız sana naz olur,
Kışlar bile yaz olur!
Senin yanında anne.

Ne yana dönse ynm,
Her an seni görürüm,
Bayram olur her gnm,
Senin yanında anne.

Sen gneşim, sen ayım!
Sensin gönül sarayım,
Ömür boyu kalayım,
Senin yanında anne.

● Üner Dilek

Böyle Anlatır

Lafzın azı müreccahtır çoğuna
Kimi halle kimi sözle anlatır.
Feraset ehlinin en bariz farkı
Mananın ruhunu gözle anlatır.

Gâhi dağda gâhi çölde gurbette
Çekilenler vuslat için elbette
Sırrı pinhanını arar hikmette
Âşıkân halini özle anlatır.

Hu ile selamın kabulü farzdan
İhtiraz edilmez vakti niyazdan
Ahvali ıraktır kinden garazdan
Dervişan şükrünü azla anlatır.

Ol âdem ki gönül ehli dervişan
Hitamında maksuduna ulaşan
Canım deyip Canan ile buluşan
Hasret yangınını közle anlatır.

● Muhammed Emin Türkyılmaz

Başım Secdeye Nazır

Başım secdeye nazır Sen'i düşündüm ya Rab!
Düşündüm ki ne kadar mukaddessin, yücesin.
Yatsıdan sabaha dek süregelen zamanda,
Duamı perçinleyen münevver bir hecesin.

Yalnız Sen'in katında her şey ayan; düpedüz,
Çünkü yalnız Sen'dedir hakkı haykıracak göz...
Doğruları beyanda gündüzden daha gündüz,
Kusurları örtmede geceden de gecetin.

Ömrün ucu bağlyken acizlik yularında,
Kibirlenip yüzemem şirkin pis sularında,
Ebediyet ülkenin hudut kapılarında,
Kılıçtan daha keskin, kıldan daha incetin.

Hamdolsun yanımdasın yazda, kışta, baharda,
Musa iken ummanda, Yusuf'ken kuyularda...
Muhtevası sınanmak olan fani diyarda,
Gözümün imtihanı bilindik bilmecetin.

Başım secdeye nazır Sen'i düşündüm ya Rab!
Düşündüm ki ne Rahman, ne Rahimsin, yücesin.
Yatsıdan sabaha dek süregelen zamanda,
Teheccüde gizlenmiş münevver bir hecesin...

● Cəmilə Çiçək

Kimsə Ayırməsın Bizi Dünyada

Gəl hicran əlindən al, qopar məni,
Sənsiz dərd axtarar, qəm tapar məni.
Çiçəklər içindən seç, apar məni,
Kimsə ayırməsın bizi dünyada.

Qıyma bəslədiyim güllərim solsun,
Vüsal piyaləmiz eşqinlə dolsun,
Al götür ürəyim qoy sənin olsun,
Kimsə ayırməsın bizi dünyada.

Sənin gözlərindən baxım əksimə,
Tar kimi könlündə köklənim simə.
Dolanım başına, sıxım köksümə,
Kimsə ayırməsın bizi dünyada.

Biləsən

Səni dərdlərimin dərmanı sandım,
Rəsminə baxdıqca hey səni andım,
Pərvanələr kimi oduna yandım
Könlüm səni unutmadı biləsən.

Gecələr yatmadım, xəyala daldım,
Sənli günlərimi yadıma saldım,
Şirin xatirənlə başbaşa qaldım,
Könlüm səni unutmadı biləsən.

Çiçəkli bahardım, sanma ayazdım,
Sehirli nəğməydim, həzin avazdım,
Bu nakam eşqimə bir dastan yazdım,
Könlüm səni unutmadı biləsən.

● M. Nihat Malkoç

Zaman geçti, mühlet doldu,
Çok beklettin, ara beni.
Hasretinden köz köz oldu,
Öldürür bu yara beni.

El uzattım, el vermedin,
Gül istedim, gül vermedin,
Duvar oldun, yol vermedin,
Çek silahı tara beni.

Hasret sığmaz hecelere,
Masal gelir nicelere,
Mahkûm etti gecelere,
Zülfündeki kara beni.

Gözyaşlarım aktı gitti,
İntizarın yaktı gitti,
Yılan gibi soktu gitti,
Âh düşürdü nar'a beni

Beni

Kol kırıldı, kaldı yende,
Yaşıyorum yaslı günde,
Değilim ben artık bende,
Benden aldı bura beni.

Dert çektirdin, kahreyledin,
Eserinle fahreyledin,
Her ne varsa zehreyledin,
Mahkûm ettin kor'a beni.

Aynaya sor suçlarını,
Urgan eyle saçlarını,
Yere değdir uçlarını,
Zülfünle çek dar'a beni.

Dert gönlümü yol eyledi,
İnsafsıza kul eyledi,
Gizli sevda kül eyledi,
Tutuşturdu çıra beni.

İyileşir yaralarım,
Tutuşur aşk çıralarım,
Ak'a döner karalarım,
Götürseler yâr'a beni.

● Rukiye Aydın

Şiir

Sessizliğin zehrini içerken kulaklarım,
Sözde inleyen tını değiyor yüreğime.
Manasını arayıp seçerken kucaklarım,
Sanki gökten yıldızlar iniyor yüreğime.

Sazın kaç bin asırlık türkölere seslenir,
Tanıdık bir çağrıyı ekıyor yüreğime.
Sen vurdukça mızrabı, gölgeler nefeslenir,
Unutulmuş gülleri dikiyor yüređime.

Dilin susmasın söyle, nasıl çıkılır yokuş!
Mâverâya dâvetin dîl de uyanmak mıdır?
Göğsümden kanatlanır o diyâra onca kuş,
Tutunup kanadına göğe uzanmak mıdır?

Hakk'a âyân o mâna süzölürken geceye,
Gökyüzünden öteye muhabbet gönderirsin.
Muhabbetin şevkini sürer iken heceye,
Yıldızın ışığını acımaz söndürürsün.

Ayın şavkından alıp karanlığa sürersen,
Cümlelerin ahengi yayılırsa göğüme.
Gökten düşler toplayıp avucuma serersen,
Gece bile inanmaz o sabah öldüđüme.

● Köksal Cengiz

Gözümün Nûru

Seni methetmeye kelime yetmez,
Yüreğimde sırsın gözümün nûru!
Bir kere tutuştum, yansam fark etmez,
Ruhumdaki korsun gözümün nûru!

Bilirim dünyada bulunmaz eşin,
Olsaydım gönlünde sevda güneşin,
Dağladı bağrımı hicran ateşin,
Muhabbetin sarsın gözümün nûru.!

Mehtap gibi doğdun hüznün karama,
Tabip olup dermân sundun yarama,
Sen var iken bakar mıyım harama?
Bir Rahmânî nûrsun gözümün nûru!

Teselli eyledin gâmı, kederi,
Sildin sînemdeki nice dertleri,
Sarraflar biçemez sana değeri,
Kâdir kıymet versin gözümün nûru!

Âşığı tasvire mîsâl pervane,
Aşkın bâdesine yürek peymâne,
Meftûnun olmuşum deli-divâne,
Ebediyen sürsün gözümün nûru!

Bir mecnûnum sıla, gurbet arası,
Ne gün gelir bize vuslat sırası?
Niyazkâr'a çıksa cennet kur'ası,
Bir emsâlsiz yârsın gözümün nûru!

● Salih Özel

Senin Yanında Anne

Anneciğim; sinemde ki yarayı,
Dağladım; geçmedi öpsen geçer mi?
Unuttum akları her gün karayı,
Bağladım; geçmedi öpsen geçer mi?

Ne umdum dünyadan şimdi ne buldum,
Şu koca âlemde bak yalnız kaldım,
Zemheride boz bulanık sel oldum,
Çağladım; geçmedi öpsen geçer mi?

Olmadım kimseyle hiç sizli bizli,
Mendiller yetmedi elimde bezli,
Çekildim köşeme hep gizli gizli,
Ağladım; geçmedi öpsen geçer mi?

Unuttum neşeyi sesli gülmeyi,
Bazen de düşündüm ansız ölmeyi,
Dertlerimi dostlar ile bölmeyi,
Sağladım; geçmedi öpsen geçer mi?

Evreni var mıdır sözünün eri?
Çekildi kolumun dizimin ferî,
Acıdan kuruyan çatlayan yeri,
Yağladım; geçmedi öpsen geçer mi?

● Fatih Kandemir

Günah mı Oldu?

Bir ilkyaz güneşi doldu içime,
Doğdu da gönlüme sabah mı oldu?
Sen beni çevirdin başka biçime,
Söyle yâr yüreğin ferah mı oldu?

Bir güzel yüzünde gamze olunca,
O yüze tebessüm gelip dolunca,
O çukura gönül düşüp kalınca,
Bilmem halim sana izah mı oldu?

Aşka benden başka dünyada aç yok,
Seni methetmeye kelimde güç yok,
Ama inan senden güzeli hiç yok,
Sana böyle başka meddah mı oldu?

Güzellerin bitmez benle oyunu,
Her güzel bir çoban ben de koyunu,
Kemahlı yazmışım eskiden bunu,
Yazdım da ne oldu günah mı oldu?

● Tayyib Atmaca

Can Kafesten Bakmıyor

Bunca yıldır sanma senden başka bir gül kokladım
Sen susarken sanki her şey oldu birden kördüğüm
Düşte gördüm hayra yordum derdi senden sakladım
Başkasından görmedim hiç gözlerinden gördüğüm

Seslenirsin kimse duymaz dert solursun durmadan
Boş hayaller besliyorsun orda toprak sarmadan
Attığın gül can yakarken başka başlar yarmadan
Zannedersin yeryüzünde bir sefadır sürdüğüm

Derdi çektim bitti artık sanma gönlüm uslanır
Nerde kaldın kör bıçaklar sırtımızda paslanır
Yokluğundan boz bulutlar gözlerimden ıslanır
Avlanırken kimse bilmez kendi kendim vurduğum

Gözlerimden kanlı yaşlar bitti artık akıyor
Öldü bülbül bahçe artık misk ü amber kokmuyor
Verdiğin söz nerde kaldı can kafesten bakmıyor
Sen sanırsın bir dikenden gonca güldür derdiğim

Önce tartar dostu insan sonra söyler her sözü
Göçtü kuşlar yeryüzünden kapkaranlık gökyüzü
Taş kesilmiş kalbi sök at sarmadın bir öksüzü
Ham hayaller tarlasıymış bunca yıldır sürdüğüm

